

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1923 r.

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

1021.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 30 listopada 1922 r.

celem wykonania ustawy z dn. 26 września 1922 r. o opłacie za nadzór nad zakładami ubezpieczeń.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 26 września 1922 r. o opłacie za nadzór nad zakładami ubezpieczeń zarządza się co następuje:

Do art. 1 ustawy.

§ 1. Urząd Nadzorczy nad zakładami ubezpieczeń w Ministerstwie Skarbu przemianowuje się na „Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń”. Wszystkie rozporządzenia, dotyczące Urzędu Nadzoru nad Zakładami Ubezpieczeń, mają zastosowanie do Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń.

§ 2. Zakłady Ubezpieczeń wymienione w art. 1 ustawy, które w chwili ogłoszenia niniejszego rozporządzenia nie podlegały faktycznemu nadzorowi Ministra Skarbu, winny w ciągu miesiąca od ogłoszenia niniejszego rozporządzenia zarejestrować się w Państwowym Urzędzie Kontroli Ubezpieczeń.

§ 3. Nadzorowi Ministra Skarbu podlega również ubezpieczeniowa działalność zakładów, które wykonują ubezpieczenia jako czynność uboczną.

§ 4. Za zakłady ubezpieczeń nie uważa się zrzeszeń, które udzielają swym członkom zapomóg, lecz nie pozwalają ich dochodzić na drodze prawa.

Do art. 2, 3 i 4 ustawy.

§ 5. Podstawę do obliczenia opłaty za nadzór nad zakładami ubezpieczeń stanowi suma składek, zebranych na podstawie umów lub postanowień statutowych względnie ustawowych w ciągu roku sprawozdawczego z każdego działu ubezpieczeń.

§ 6. Do podstaw obliczenia należą także wszelkie pobory dodatkowe, nie stanowiące zwrotu opłat stemplowych od umowy ubezpieczenia, lub innych danin publicznych, uiszczonych przez ubezpieczającego na rzecz Państwa lub związków samorządowych.

§ 7. Ze składek nie potrąca się wydatków na administrację (koszta handlowe, organizacji, akwizycji na opłacanie lekarzy i t. p.), roszczeń ubezpieczającego lub osób trzecich do pewnej części składki (z tytułu prowizji) i udziałów przekazanych zakładom reasekuracyjnym.

§ 8. Za pobory dodatkowe należy uważać dopłaty na koszt administracji, polisowe, porto, badania lekarskie i t. p.

Natomiast kary za niedopełnienie umowy ubezpieczenia, procenty za zwłokę w uiszczeniu składek, koszty ustalenia szkody, sądu rozjemczego, nie należą do podstawy obliczenia opłaty.

§ 9. W zakładach ubezpieczeń opartych na wzajemnej odpowiedzialności członków, należą do podstawy obliczenia opłaty także kwoty uiszczone przy wstąpieniu, zapisaniu, lub przyjęciu, składki na fundusz gwarancyjny i wszelkie dopłaty.

§ 10. Wszelkie dopłaty składek, wynikające ze zmiany warunków ubezpieczenia, np. dopłaty zniżek, przyznanych pierwotnie w składkach, w wypadku wcześniejszego rozwiązania umowy ubezpieczenia od szkody należą również do podstaw obliczenia dopłaty.

§ 11. Z zebranej sumy składek (§ 5) należy potrącać:

- 1) składki i pobory dodatkowe, podlegające zwrotowi z powodu całkowitego lub częściowego rozwiązania umowy ubezpieczenia (storno).
- 2) w zakładach ubezpieczeń opartych na wzajemnej odpowiedzialności członków zwroty i dywidendy, przyznane ubezpieczonym za rok sprawozdawczy.

§ 12. Wolne od opłaty przewidzianej w art. 2 ustawy są składki uzyskane z umów reasekuracyjnych, oraz z umów zawieranych poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej przez zagraniczne oddziały polskich zakładów ubezpieczeń.

§ 13. Minister Skarbu po upływie roku kalendarzowego, uwzględniając wydatki poniesione w tym okresie przez Skarb Państwa na nadzór, oraz sumę składek zebranych przez zakłady ubezpieczeń podlegające nadzorowi, ustala w drodze rozporządzenia stopę opłaty t. j. kwotę, jaką należy uiszczyć od każdego tysiąca marek zebranych składek, przyczem ułamków poniżej pięciuset marek nie uwzględnia się, powyżej zaś tej sumy liczy się za pełny tysiąc.

Wedle określonej w powyższy sposób stopy opłaty oblicza się wysokość opłaty jaką poszczególne zakłady ubezpieczeń ma uiszczyć za rok sprawozdawczy, którego początek przypada w roku kalendarzowym wymienionym w ustępie pierwszym.

Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń zawiadamia zakłady ubezpieczeń o wysokości opłaty, jaką dany zakład ubezpieczeń ma uiszczyć.

Opłaty nieuiszczone w terminie przepisany będą ściągane przymusowo w myśl przepisów o podatkach bezpośrednich.

Opłata ma być wpłaconą do Centralnej Kasy Państwa w ciągu miesiąca po wysłaniu zawiadomienia oznaczonego w ust. 3 poczem w ciągu dni 7 należy o wpłacie zawiadomić Państwowy Urząd Kontroli Ubezpieczeń.

§ 14. Każdy zakład ubezpieczeń ma w ciągu 14 dni po zatwierdzeniu bilansu przez walne zgromadzenie nadsyłać obliczenie zbioru składek (§ 5) wedle poszczególnych działów ubezpieczeń. Zakłady ubezpieczeń oparte na wzajemnej odpowiedzialności członków mają pozatem podać wysokość zwrotów

przyznanych członkom w poszczególnych działach ubezpieczeń.

§ 15. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Jastrzębski*

1022.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 25 listopada 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Kolei Żelaznych, Robót Publicznych i Zdrowia Publicznego w przedmiocie tymczasowego dozoru weterynaryjno-policyjnego nad transportami zwierząt i surowych produktów pochodzenia zwierzęcego, przewożonych drogami żelaznymi i statkami na obszarze Ziemi Wileńskiej.

Na mocy art. art. 1093, 1094, 1100, 1107, 1117, 1142 i 1146 ustawy lekarskiej (Zbiór Praw Ces. Ros. tom XIII, wydanie 1905 roku) zarządza się w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu, Kolei Żelaznych, Robót Publicznych i Zdrowia Publicznego co następuje:

§ 1. Na obszarze powiatów: wileńskiego, oszmiańskiego, święciańskiego, trockiego i brasławskiego Ziemi Wileńskiej stosowane będzie rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych, wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Kolei Żelaznych, Robót Publicznych oraz Zdrowia Publicznego z dnia 14 maja 1920 r. w przedmiocie tymczasowego dozoru weterynaryjno-policyjnego nad transportami zwierząt i surowych produktów pochodzenia zwierzęcego, przewożonych drogami żelaznymi i statkami na obszarze województw: białostockiego, kieleckiego, łódzkiego, lubelskiego i warszawskiego (Dz. U. R. P. № 41 poz. 248), przy czem uprawnienia przysługujące w myśl tego rozporządzenia wojewodzie, przysługują na obszarze powiatów, wymienionych w niniejszym paragrafie, Delegatowi Rządu.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *J. Raczyński*

Minister Przemysłu i Handlu: *Stefan Ossowski*

Minister Kolei Żelaznych: *Ludwik Zagórny-Marynowski*

Minister Robót Publicznych: *Łopuszański*

Minister Zdrowia Publicznego: *Chodźko*

1023.

Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 5 grudnia 1922 r.

w przedmiocie zmiany norm pieniężnych, wymienionych w punktach c), d), e), f), g), h) § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 listopada 1920 r. o organizacji i zakresie działania okręgowych zarządów lasów państwowych.

Na mocy art. 27 dekretu o tymczasowej organizacji władz naczelnych (Dz. P. K. P. z r. 1918 № 1 poz. 1) oraz § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 listopada 1920 r. w przedmiocie organizacji i zakresu działania okręgowych zarządów lasów państwowych (Dz. U. R. P. № 114 poz. 753) zarządza się co następuje:

§ 1. Wymienione w punktach c), d), e), f), g), h) § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 listopada 1920 r. w przedmiocie organizacji i zakresu działania okręgowych zarządów lasów państwowych (Dz. U. R. P. № 114 poz. 753) normy pieniężne zostają podwyższone do wysokości, odpowiadającej wartości 1000 m³, zaś w punkcie e) tegoż paragrafu — wartości 100 m³ sosnowego drewna użytkowego o średnicy zrównanej 35 cm. I-ej klasy wartości według cen taryfy urzędowej.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *J. Raczyński*

1024.

Rozporządzenie Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego.

z dnia 30 listopada 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości o warunkach udzielania instytucjom upoważnienia do przeprowadzania parcelacji nieruchomości (majątków) ziemskich, oraz o sposobie jej prowadzenia.

Na mocy art. 3 p. e ustawy z dn. 6 lipca 1920 roku o organizacji urzędów ziemskich (Dz. U. R. P. № 70 poz. 461), oraz art. 2 rozporządzenia tymczasowego Rady Ministrów, normującego przenoszenie własności nieruchomości ziemskich z dn. 1 września 1919 r. (Dz. U. R. P. № 73 poz. 428) zarządza się co następuje:

§ 1. Upoważnień do przeprowadzania podziału nieruchomości, będących nieruchomościami ziemskimi w rozumieniu art. 1 rozporządzenia tymczasowego Rady Ministrów z dn. 1 września 1919 r., normującego przenoszenie własności nieruchomości ziemskich, oraz do dokonywania innych prac ziemskich, wykonanie których nie jest zastrzeżone tylko organom państwowym, udziela w myśl art. 2 p. e tegoż roz-